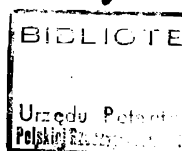


10 grudnia 1932 r.

2

C 13f 1/10

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16988.

Kl. 89 f 2.

Sylwester Dębski
(Warszawa, Polska).

Rynna pod wylotem wirówki.

Zgłoszono 18 lutego 1931 r.
Udzielono 20 września 1932 r.

Obrotowa rynna pod wylotem wirówek zastępuje stosowane dotychczas podobne urządzenia. Jest jednak skonstruowana tak, iż rozwiązuje jednocześnie wszystkie żądane wymagania, których nie rozwiązywały żadne z dotychczas istniejących urządzeń. Urządzenia te odznaczały się trudnością obsługi i wadami w działaniu. Dotychczas stosowane podobne urządzenia nie dają możliwości uszczelnienia wirówek podczas parowania, samoczynnego wydalania zebranych skroplin pary i zabezpieczenia odwirowanych produktów od stykania się z mokremi powierzchniami wylotów. Rynna obrotowa pod wylot wirówki według wynalazku niniejszego daje możliwość uszczelnienia wylotu, zebrania skroplin podczas parowania, samoczynnego wydalania zebranych

skroplin i usuwania odwirowanych produktów bez stykania się z wilgotnymi powierzchniami wylotów.

Na załączonym rysunku fig. 1, 2 i 3 przedstawiają położenia rynny obrotowej, zamykającej wylot wirówki, podczas parowania tej ostatniej, fig. zaś 4 przedstawia wspomnianą rynnę podczas wirowania i wydalania odwirowanych produktów oraz zebranych podczas zabielenia parą skroplin. Obrotowa rynna pod wylot wirówki składa się z 2-ch części: nieruchomego, prostokątnego wylotu, przymocowanego do dna dolnego wirówki i ruchomej rynny obrotowej, poruszanej przez przekładnię ślimakową za pomocą kółka ręcznego.

Przedstawiona na załączonym rysunku rynna A składa się z 2 czołowych ścian a z

blachy żelaznej, połączonych ze sobą przegrodą wklęsłą *b*, przegrodą prostą *c* i łącznikiem usztywniającym *d*. Prostokątny kadłub *B* stanowi wylot wirówki i wykonany jest z blachy żelaznej. Kształty ścian bocznych *e* wylotu dopasowane są do ścian bocznych *a* rynny obrotowej. Do ścian bocznych *e*, ściany przedniej *f* wylotu i przegrody prostej *c* rynny przymocowane są paski gumowe *g*. Ściany boczne *a* rynny posiadają czopy *h*, obracające się w łożyskach *i*, umieszczonych w wieszakach przymocowanych do ścian bocznych *e* wylotu. Na jednym z czopów *h* osadzona jest przekładnia ślimakowa *k*, samohamująca się, uruchamiana zapomocą kółka ręcznego *l*. Kiedy zachodzi potrzeba przeparu wirówki, zamyka się wylot rynną obrotową, obracając rynną zapomocą kółka ręcznego *l* tak, aby stała w takiej pozycji, jak to pokazano na fig. 1 załączonego rysunku. Przegrody *b* i *c* zamykają wylot wirówki, tak iż para nie może przedostawać się nazewnątrz. Jednocześnie w przegrodzie wklęsłej *b* zbierają się skropliny. Po przeparu wirówki

pokręca się znów kółkiem ręcznym *l* tak, aby rynna zajęła pozycję taką, jak przedstawiono na fig. 4 załączonego rysunku. Wprowadzając rynną w położenie fig. 4, otwiera się wylot wirówki i jednocześnie wylewa skropliny z przegrody wklęsłej *b*. Odwirowane produkty mogą teraz być wydłane z wirówki po tej stronie przegrody *c*, która nie stykała się z parą podczas zabiełania.

Zastrzeżenie patentowe.

Rynna pod wylotem wirówki, znamieną tem, że składa się ze ścianek czołowych (*a*), które są połączone wklęsłą przegrodą (*b*) i prostą przegrodą (*c*) oraz usztywnione łącznikiem (*d*), tworząc obrotową rynną (*A*), podwieszoną pod prostokątnym wylotem (*B*) wirówki na czopach (*h*), obracanych w łożyskach (*i*) kabłąków, przytwierdzonych do ścianek (*e*) wylotu wirówki.

Sylwester Dębski.

Fig. 1

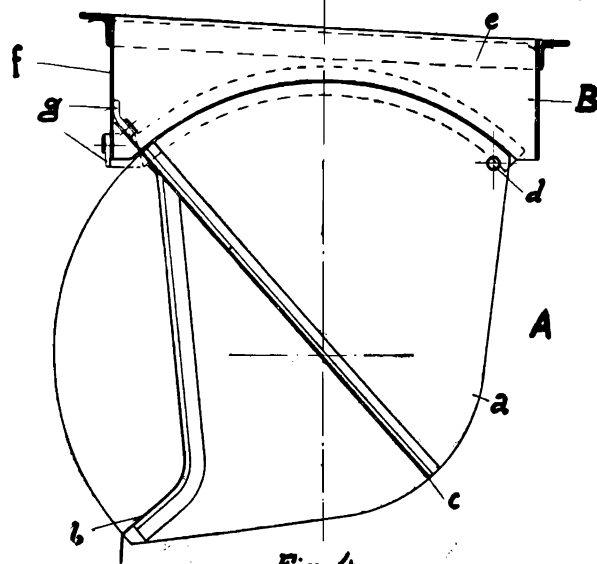
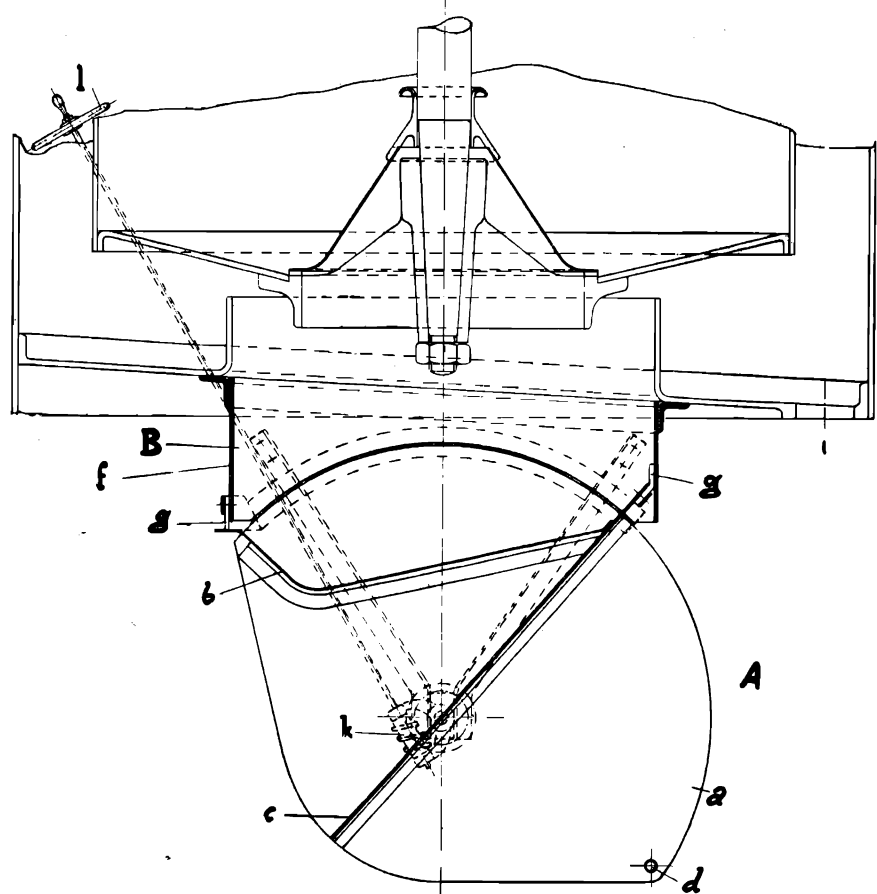


Fig. 4.

Fig. 2

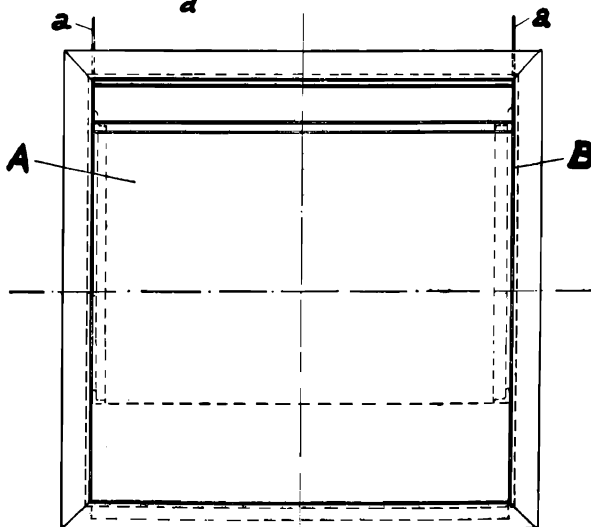
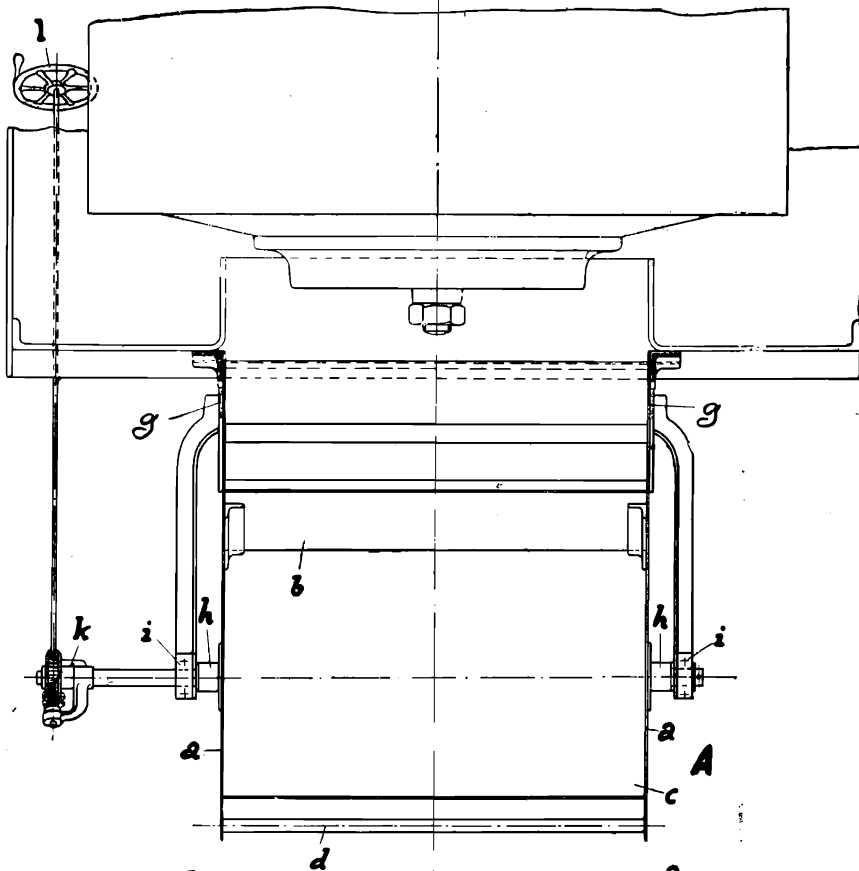


Fig. 3